

УДК 42+4

Грабовська С. – ст. гр. СІ-21

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ТЕРМІНИ-АНГЛІЦИЗМИ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ

Науковий керівник: викладач Процик Г.М.

Англiцизм – рiзновид запозичення; слово, його окреме значення, вислiв тощо, якi запозиченi з англiйської мови або перекладенi з неї чи утворенi за її зразком. У переважнiй бiльшостi – це слова, що стосуються: технiки, полiтики, економiки, торгiвлi, спорту, культури. Родове оформлення iменникiв на українському ґрунті вiдбувається виключно за законами української граматичної системи, тому що категорiя роду як граматична система в англiйській мовi вiдсутня. В переоформленнi англiйських iменникiв українськими мовними засобами в категорiї числа спостерiгаються невеликi вiдхилення.

Процес запозичення iншомовних слiв неоднозначно впливає на розвиток нашої мови. З одного боку, вiдбувається її збагачення, але, з iншого боку, витiсняються власнi елементи, що замiнюються на слова з подiбним значенням.

Курс на iнтеграцiю України в ЄС, процес глобалiзацiї, перебудова економiки, орієнтацiя на краiни Заходу спричинили тiсну культурну, полiтичну та соцiально-економiчну взаємодiю українського народу з народами свiту, яка не могла не вiдбитися на мовному рiвнi, тому кiлькiсть англiцизмiв сьогоднi дуже швидко зростає.

Еволюцiя англiйських запозичень в нашiй мовнiй системi вiдбувається в спiввiдносностi з законом української мови на фонетичному, графiчному, граматичному, семантичному рiвнях.

Виникнення жаргону з використанням англiйських запозичень є результатом популяризацiї захiдного способу життя. У жаргонiзованому мовленнi сучасної молодiї людини можна помітити кiлька лексем-англiцизмiв, якi вона використовує постiйно, iншi ж перебувають на периферiї.

Сучасна українська термiнологiя активно поповнюється новими одиницями - переважно запозиченнями з англiйської мови. Незважаючи на те, що українська мова частково асимiлює чужi слова, все одно велика кiлькiсть англiцизмiв створює загрозу для зрозумiлостi нацiональної термiносистеми.

Традицiя передачi українською мовою чужомовних особових iмен, якi мають мiжнародний характер, повнiстю ще не встановлена. Перекладач може дотримуватися звучання власних назв та передавати вiдповiдно, або врахувати в українському iменниковi їх вiдповiдники.

Список лiтератури:

1. Українська мова. Енциклопедiя. – К.: 2000.
2. Сучасна українська лiтературна мова. Лексика i фразеологiя /За ред. I.К.Бiлодiда. – К.: 1973.
3. Українська мова: функцiонування на сучасному епатi. Матерiали Всеукраїнської студентської наукової конференцiї. 15-16 травня 2002р. – Бердянськ, 2002.
4. В.Радук. Мова в Україні: стан, функцiї, перспективи. //Дивослово: №4. – 2002.
5. Р.Г. Зорiвчан /Лноземна мова як засiб глiбшого пiзнання мови. /Рiдне слово випуск 7 – К.: 1973.